

بداههپردازی در موسیقی دستگاهی ایران و ارتباط آن با شخصیت اجتماعی بداههپرداز

محمود بالانده*

چکیده

تحقیق حاضر به مطالعهٔ نسبت کُنشهای اجتماعی و رفتارِ نوازنده یا خوانندهٔ موسیقی با کیفیت و چگونگیِ بداههپردازی او در حوزهٔ موسیقی میپردازد. بدین منظور با بهره گیری از روش تحلیلی و مطالعهٔ میدانی، دیدگاه دو گروه از پرسششوندگان را در قالب دو جامعهٔ آماری مجزا بررسی کرده است. نمونهٔ آماریِ اول، شامل مدرسین و استادان مطرح موسیقی در دهههای ۶۰ و ۹۰ شمسی است که با بهره گیری از نتایج پرسش نامهٔ یک به رفتار شناسی نوازنده از منظر خودِ شخص پرداخته است. نمونهٔ آماریِ دوم، شامل دانشجویان دانشکدهٔ موسیقی و هنرجویان کلاسهای آزاد موسیقی بوده که بهوسیله پرسش نامهٔ دو کُنشهای اجتماعی و رفتار نوازندگان موسیقی را از منظر شاگردان و دانشجویان آن مطالعه کرده است.

پژوهش حاضر به دنبال تأیید این فرضیه است که بداهه پردازی، هنری ذاتی است و وابستگیِ شایان توجهی به ویژگیهای شخصیتیِ نوازنده و خوانندهٔ موسیقی دارد. تجزیه و تحلیل و مقایسهٔ پاسخهای دو نمونهٔ آماری موردبحث مشخص نمود که کُنشهای اجتماعی، رفتار بداهه پرداز موسیقی، ادبیات گفتاری و همسان سازیِ اجتماعیِ بداهه پرداز، ارتباط معناداری با کیفیت و نحوهٔ پردازش بداههٔ نوازنده و خواننده موسیقی دارد. همچنین تحلیل یافتههای نمونه آماری مشخص نمود، تفاوت معناداری بین ویژگیهای شخصیتی بداهه پردازان با گروه نوازانِ موسیقی وجود داشته و در آموزش موسیقی علاوه بر آموزش فنون عمومی نوازندگی هنر جویان موسیقی باتوجه به ویژگیهای شخصیتی و توانمندی ذاتی شان می بایست به دو گروه، تکنوازان و گروه نوازان تفکیک شده و هر گروه روند آموزش ویژهای را طی نماید. هدف اصلی هم، شناساندن رابطهٔ رفتار اجتماعی بداهه پرداز با تواناییِ خُلق درزمان واقعی موسیقی و به کارگیری آن در روند آموزش علمی هنرجویان و دانشجویان موسیقی است.

كليدواژگان: بداهه پردازی، رفتار شناسی، كُنشهای اجتماعی، موسيقی بداهه.

^{*} استادیار، دانشکده موسیقی، دانشگاه هنر تهران.

مقدمه

شخصیت، مجموعهای سازمانیافته و واحدی متشکل از خصوصیات نسبتاً پایدار و دائم است که رویهمرفته یک فرد را از دیگری متمایز میسازد و محور اصلی بحث در زمینههایی مانند یادگیری، انگیزش، ادراک، تفکر، عواطف و احساسات، هوش و مواردی ازینقبیل است. ازسوی دیگر، در مطالعهٔ بیماریهای روانی، شخصیت نقشی محوری و اساسی ایفا می کند. در رابطه با جایگاه و اهمیت شخصیت در علم روانشناسی گفته شده که شخصیت مانند دیگی است که تمام مواد و مخلفات روانشناسی در آن پخته می شود (شاملو، ۱۳۷۵ و ۱۸

روان شناسان در بحث شخصیت، بیش از هرچیز به تفاوت های فردی توجه دارند؛ ویژگیهایی که یک فرد را از فرد دیگر متمایز می کند. بااین حال شخصیت، الگوهای معینی از رفتار و شیوههای تفکر است که نحوهٔ سازگاریِ شخص را با محیط تعیین می کند. شخصیت فرد شامل شخصیت اجتماعی و خصوصی اوست. رفتار، آن قسمتی که دیگران از شخص می بینند و می شنوند، شخصیت اجتماعی و تفکرات، تخیلات و تجاربی که شخص نمی خواهد دیگران را در آن سهیم کند، شخصیت خصوصی وی را تشکیل می دهد (اتکینسون، ۱۳۷۵: ۹۲).

کنشهای اجتماعی و رفتار هر فرد متاثر از مجموعه خصائص باطنی و محیط اجتماعی پیرامون اوست. اعمال و رفتار بیرونی و عملکرد هر شخص در حوزهٔ اجتماع هم، معلولِ خصوصیات ذاتی و ذهنی وی است. نوازندگی و اجرایِ موسیقی نیز بهعنوان نوعی عملکرد بیرونی انسان، متأثر از خصوصیات باطنی و شخصیت سازمانیافتهٔ نوازندهٔ است.

پژوهش حاضر در پی کشف رابطهٔ بین شخصیت درونی، اخلاقیات و رفتار اجتماعی موسیقی دان با کیفیت و نحوهٔ پیدایش بداهه پردازی اوست که فرضیه اصلی را شکل می دهد.

پیشینه پژوهش

در فصلنامه "ماهور" (۱۳۸۶)، بهطور ویژه به مبحث بداههپردازی در بستر موسیقی دستگاهی ایران پرداخته شده که مقالههای منیک براندیلی؛ "بداههنوازی" و لرتات برنارت؛ "بداههپردازی مفاهیم و سنتها" از آن جملهاند. علی تتل؛ "بداههپردازی مفاهیم و سنتها" از آن جملهاند. علی حاجی ملاعلی (۱۳۹۰) نیز در "از بداههپردازی تا اجرا" درباره بداههپردازی در حوزهٔ هنر نمایش بحث کرده است. نگارنده پژوهش حاضر نیز سال ۱۳۸۹، راهنمایی رسالهٔ گلناز خلیلی "تأثیرپذیری هنر بداههپردازی از شخصیت نوازنده" را برعهده داشته که بنیان اولیهٔ این پژوهش مبتنی بر

یافتههای اولیهٔ رسالهٔ مذکور شکل گرفته است. همچنین آزاده فر (۱۳۹۱) در کتاب "اقتصاد در موسیقی" به مطالعهٔ میدانی از نمونه آماری مشابه با این پژوهش، به منظور شناسایی گونههای رایج عرصهٔ موسیقی رسمی ایران از جمله تکنوازی و بداهه نوازی پرداخته است.

روش پژوهش

این تحقیق با روش میدانی انجام شده است. روش مذکور، دربردارنده تدوین پرسشنامه و آمارسنجی از نمونهٔ آماری مدرسین و استادان مطرح دهههای ۶۰ تا ۹۰ شمسی در حوزهٔ موسیقی کلاسیک ایران و دانشجویان دانشکده موسیقی و هنرجویان کلاسهای آزاد این استادان در شهر تهران طی سالهای ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۱، بود.[†]

پرسشنامههای تدوینشده دو نمونهٔ مجزاست که دو نمونهٔ آماری تفکیکشده را مطالعه می کند. این آمارسنجی به روش تصادفی و پرسشگری از نمونهای از جامعهٔ آماری مذکور انجام می گیرد. نحوهٔ تدوین سؤالات پرسشنامهٔ یک، به شناسایی طرز تلقی مجریِ موسیقی از خود و محیط پیرامون خود معطوف شده است. سؤالات پرسشنامهٔ دوم ما را به شناسایی رفتار اجتماعیِ بداههنواز ازمنظر جامعهٔ پیرامون وی منجمله دانشجویان و هنرجویان موسیقی رهنمون می سازد.

تیپهای شخصیتی و شغل

تیپها نشانگر ماحصل عادی رشد در یک فرهنگ خاص هستند و به نوع خاصی از شخصیت و تجربهٔ شخصی مرتبط می شوند. تیپهای شخصیتی عبارت اند از: واقع گرا، جستجوگرا، هنری، اجتماعی، متهور و قراردادی. انتخاب یک حرفه منعکس کنندهٔ انگیزش، دانش، شخصیت و توانایی فرد است. مشاغل پیش از آنکه دستهای از مهارتها و وظائف یا کارهای مجزا را نشان دهند، یک شیوهٔ زندگی را منعکس مى كنند. باتوجهبه تيپ شخصيت افراد، مى توان بخش عمدهای از رفتار آنها را پیشبینی کرد. البته رفتار آدمی هم به شخصیت و هم به محیطی که شخص در آن زندگی می کند بستگی دارد، تیپهای شخصیت را باید با اطلاعات محیطی شخص تکمیل کرد. تجربیات و وراثت خاص یک هنرمند به فعالیتهایی منجر می شود که اشکال و محصولات هنری را خلق مینمایند. این افراد خود را مبتکر، ابرازگرا، شهودی، مستقل، دارای توانایی در سایر زمینههای هنری و ازاین دست می دانند (هالند، ۱۳۷۶: ۴۷ و ۷۰).

مطالعه و تحقیق درباره شخصیت، فواید بسیاری دارد. این فواید می تواند در زمینههای روابط اجتماعی، تربیت کودکان،

هنر بداهه پردازی

واژهٔ بداهه بهمعنی ناگاه درآمدن و بی درنگ سخن گفتن است (فرهنگ عمید، ۱۳۷۵: ذیل واژه بداهه) و بداهه پرداز کسی است که بدون مقدمه، اثری هنری اعم از شعر، موسیقی، نقاشی و همانند آن را خلق می کند (فرهنگ معین، ۱۳۵۳: ذیل واژه بدیهه). هنر، بداهه پردازی درواقع نمود بیرونی و عملی خلاقیت هنرمند است. هنرمند در شرایط خلاقه با رعایت دو اصل آزادی عمل و پایبندی به اصول، همزمان بداهه پردازی نیز می کند. وظیفه هنرمند شناخت و پیگیری تکانههای خلاق و اساس خلاقیت و بداهه پردازی ایجاد شرایطی برای بروز و جهت دهی این تکانههای خلاق است. توصیه نویسندگان برای فرایند خلاق چنین است: راههایی را پیدا کنید تا خود برانگیخته شوید (ظهور)، سپس هر ایدهای را که به ذهنتان برانگیخته شوید (ظهور)، سپس هر ایدهای را که به ذهنتان خطور می کند بیرون بریزید (بروز)، بدون آنکه آن را ارزشیابی کنید، بعدها برای ارزشیابی وقت هست (در ک). تولید ایده را

عموماً دو نوع بداهه پردازی مطرح است: ۱. بداهه پردازی در تمرین ۲. بداههپردازی در اجرا. هنرمندان در تمرین بداهه پردازی براساس اصول هنر خود، شیوههای گوناگون اجرایی را آزمون می کنند و بهترین را برمی گزینند. این بهینه گزینی در هنرهای گوناگون متفاوت است. هنرمند نقاش با اتودها و آزمون وخطاهای مستمر ایدههای خود را بداهه پردازی می کند و نویسنده به گمانه زنی چگونگی چیدمان عناصر داستان و وقایع و روابط شخصیت ها می پردازد. نوع دیگری از بداههپردازی مطرح است که ویژهٔ هنرهای اجرایی مانند تئاتر و موسیقی و رقص است. این نوع بداهه پردازی علاوهبر اینکه ویژگیهای نوع نخست را دربردارد، در اجرا از بداهه پردازی استفاده کرده و در شرایط اجرایی خاص با حضور تماشاگران به بداهه پردازی می پردازد (حاجی ملاعلی، ۱۳۹۰). بداهه پردازی در هنر تئاتر، هم بهشکل فردی و هم گروهی است. بداههٔ جمعی در تئاتر، متکی به پیشنهادات شخص بازیگر مقابل است. به گفتهٔ *آگوست استریندبرگ ^۵ هیچ هنری* به اندازهٔ بازیگری تئاتر به دیگران وابسته نیست. چنانچه هر بازیگر از همکاری و پشتیبانی دیگر بازیگران محروم باشد، اجرایش فاقد عمق و حرکاتش با نوعی مانع مواجه خواهد بود. برخلاف تئاتر، بداهه پردازی در موسیقی ایرانی در بستر ردیف و مبتنیبر تغییر و تحول ملودیهای انتزاعی آن، غالباً انفرادی و بهشکل تکنوازی اجرا می شود یا به شکل دونوازی همراه با تنبک یا همراه آواز خواننده اتفاق میافتد. هرچند به بداههنوازی جمعی در موسیقی ایرانی کمتر توجه شده است

آموزش علم و هنر، پیشگیری و درمان بیماریهای روانی سودمند واقع شود. تأثیرپذیری آموزش از شخصیت درونی و اجتماعی آموزگار و همچنین هنر از شخصیت و خصوصیات باطنی هنرمند، امری مسجل در حوزهٔ علم روان شناسی است (کریمی، ۱۳۷۴: ۳۶).

روانشناسی هنر

مطالعهٔ حالات روانی هنرمند، هنرپیشه، هنرشناس، دوستدار هنر و زیبایی، بستر مطالعاتی روان شناسی هنر را تشکیل می دهد. روان شناسی هنر می کوشد نَفس آدمی را بررسی کند و رابطهٔ میان ضمیر ناخودآگاه، وجدان و اعمال احساسی هنرمند را که همان هنر اوست، بیابد. شکی نیست که جمعی دارای شور و هیجان و احساس تند هستند و همین احساس، آنها را بهسوی خلق آثار هنری هدایت می کند و به آنان آرامش می بخشد. خلق یک اثر هنری می تواند در روان هنرمند و قلمرو روانی مردم جامعهٔ هنرمند، اعتدال و آرامش ایجاد کند. بههمین دلیل است که از درمان بیماری های روانی از طریق هنر و به شیوههای هنری روز به روز استقبال بیشتری ای شود (عناصری، ۱۳۸۰: ۶۷ و ۱۸۳۳).

مهم ترین عاملی که در کمال و ارزشمندی هنر نقش مستقیم دارد، شخصیت هنرمند است. یعنی هرگاه هنری که خلق میشود از اعماق جان هنرمندی باشد که دارای خصوصیات و برجستگیهای خاص انسانی است، آن هنر دارای ارزش خواهد بود و اصولاً می توان لفظ هنر و هنرمند را درباره او به کار برد (محلوجی، ۱۳۷۴: ۵۶). این خصوصیات عبارتاند از: فكر و عقل، ايمان و اخلاق، دانش لازم و كافي، استعداد و نبوغ، احساسات لطیف انسانی. انسان هنرمند مى بايست درعين برخوردارى از فكر و عقل سالم و كامل، از ایمان درونی و اخلاق نیکو نیز بهرهمند باشد. صفات و فضائل انسانی باید در وجود او به صورت ملکه در آمده باشد. هنرمند باید علاوهبر برخورداری از معلومات و دانش لازم درباره رشتهٔ خاص هنری خود، از استعداد و نبوغ یا بهتعبیر دیگر، قدرت سازندگی و خلاقیت بهره برده باشد. بدونشک، احساسات اصلی ترین محرک هنرمند برای خلق اثر هنری است و بدون وجود احساسات لطیف و سرشار انسانی، هنر پدیدهای خشک و بىروحى بيش نيست (همان: ۵۷). هنر اتصال به ابديت و جاودانگی است. آنچه هر گز از میان نمی رود، هنر است. به همین دلیل، اگر هنرمند به چیزی بپردازد که مربوط به عالم گذرا است هنر او هم گذران می شود. هنر خلاقه، زائیدهٔ روح پاک و باطن خدائي هنرمند است (الهي قمشهاي، ١٣٧٨: ٢٧).

اما در فرهنگ موسیقی سایر ملل ازجمله قوالان پاکستان، بداهه پردازی جمعی نیز جایگاه تعریف شده و والائی دارد.

در حوزهٔ موسیقی، بداهه پردازی به معنای آفرینش یک اثر موسیقی است که پیش از لحظهٔ اجرای آن وجود نداشته ولی، شکل گیری آن به یک چارچوب و مُدل و مجموعهای از قوانین از پیش تعریف شده بستگی دارد (براندیلی، ۱۳۸۶). بداهه پردازی در معنای پایهای؛ اجرای موسیقی در همان لحظهٔ تصور آن است. در موسیقیهای سنتی، بداهه پردازی از هیچ بهوجود نمی آید بلکه تمامی موسیقی های اجراشده به صورت بداهه، همواره به یک مُدل ارجاع داده می شوند که ویژگیهای آن، بسته به اینکه بداهه در موسیقیای با متر آزاد صورت می گیرد یا در موسیقی ای با یک استخوان بندی زمانی و متر مشخص، تفاوت دارند. در موسیقی دارای متر آزاد، بداههنوازی مبتنی بر بسترهای مدال تعریف شدهٔ آن موسیقی و بر الگوهای ملودیکی (ملودی مدل) استوارند که در نظام معین و هدفمندی، طبقهبندی و نظم و ترتیب یافتهاند. در موسیقی دارای متر مشخص، بداهه پردازی مبتنی بر دورهای ریتمیک بوده و در بطن دورهها، خلق آنی و لحظهای بداهه پرداز سبب بسط الگوهای تثبیت شدهٔ ریتمیک در آن نوع موسیقی می گردند.

بداههیردازی در موسیقی نه تصادفی است و نه متکی بر حافظهٔ محض بلکه نوعی گفتمان موسیقی است که در لحظهٔ پیدایش، مبتنی بر چار چوبهای زمانی و مجموعه قوانین، معرف بستر مدال آن نوع موسيقي بيان مي شود. اين مجموعهٔ قواعد و چارچوبهای موسیقی که در گذر زمان و قالب فرهنگ موسیقایی آن مردم تعریف می گردند، امکان دورشدن از مُدل ریتمیک یا ملودیک را بهنحوی که موردپذیرش نظام موسیقایی آن فرهنگ باشد، فراهم کرده و نحوهٔ عملی کردن بهینهٔ آن را درون مرزهای تعریفشدهٔ موسیقایی آن فرهنگ، تعیین می کنند. بداهه پردازی علاوهبر وابستگی به توانایی اجرایی بداهه پرداز و الهام از ذهنیات و قدرت خلاقهٔ مجری، به شرایط محیطی اجرا هم وابسته است. محیط پیرامون و فضا و بازخورد مخاطب نیز همواره مى توانند الهامبخش بداهه پرداز باشد (Diggles,2004:35). درواقع، بداهه پردازی وابسته به سه عامل است: ۱. توانایی اجرایی موسیقی شامل: الف. فنون نوازندگی ب. قواعد و اصول اجرا ۲. خصایص باطنی، توانمندی ذهنی و قدرت خلاقه مجری ٣. شرايط محيطي، فضا و بازخور د مخاطب (Ibid: 10).

بداهه پردازی در فرهنگ موسیقایی ایران

 V در فرهنگ موسیقی ایران، بداههپردازی و جوابآواز، دو مقولهٔ خلاقه محسوب می شوند که در مراتب والای هنر

موسیقی رسمی ایران جای می گیرند. این دو مقولهٔ هنری در مراحل آموزش نوازندگی و خوانندگی، مراتب نهایی آموزش را بهخود اختصاص دادهاند (بالانده، ۱۳۸۵: ۹). به اعتقاد نگارنده نوازندگی موسیقی بیشتر صنعت نوازندگی است تا هنر نوازندگی و حیطه هنر موسیقی، از مراحل خلاقهٔ موسیقی نظیر آهنگسازی، بداهه پردازی، تصنیفسازی، نواسازی و مواردی ازاین قبیل آغاز می گردد. همچنان که در فرهنگهای مشابه نظیر ترکیه و تاجیکستان از نوازندگی موسیقی با نام صنعتچی و صنعتگر یاد میشود و هنر موسیقی دربرگیرندهٔ مراحل خلاقهٔ موسیقی همچون بداههنوازی در عرصهٔ موسیقی است. بداهه پردازی در موسیقی دستگاهی ایران، فقط در ارائه ردیف دستگاهی مصداق پیدا می کند. ردیف موسیقی عبارت است از توالی مدون و تثبیتشدهٔ ملودیها. این ملودیها نمونههایی انتزاعی اند که مبنا و زیربنای تغییرات عینی ملودی را تشكيل مىدهند. تغييرات عينى ملودىها تا بىنهايت امکانپذیر است بههمیندلیل، از یکسو تعداد ملودیها و ازسوی دیگر ترتیب و توالی تدوین یافتهٔ آنها در مکاتب مختلف ردیف باهم تفاوت دارند. بداههنواز در لحظهٔ خلق ملودی تیپهای منتج از الگوهای ردیف یا اجرای بداههٔ یکی از ژانرهای ضربی موسیقی ایران، ایفاگر نقش همزمان سه شخصیت: آهنگساز، نوازنده و رهبر گروه یا کار گردان است. چراکه لحظهٔ ساخت و اجرای اثر توأمان است.

تعلیم ردیف دستگاهی موسیقی ایران بهنحو معمول دراصل، جنبهٔ بدیهه سرایی ندارد. زیرا شاگرد ملزم است آنچه را استاد به او تعلیم می دهد، دقیقاً فراگرفته و بدون تغییر ارائه دهد. با احاطهٔ کامل بر ردیف است که اجراکننده، از ملودیها بهعنوان الگوهای زیربنایی استفاده کرده و تغییر می دهد. در این تغییر بیشک فیگورهای ملودی، ارزشهای متری اصوات و چگونگی توالی آنها و ... ۱ زیکدیگر لاینفک نیستند. در موسیقی دستگاهی ایران بداهه پرداز در چگونگی تغییر نمونههای انتزاعی ملودی از آزادی بسیاری برخوردار است اما این آزادی در چارچوب خصایص تثبیتشدهٔ ملودی محدود می شود. بنابر این، بداهه پردازی در موسیقی دستگاهی ایران بههیچوجه آن موسیقی را که بر هیچ الگو یا نمونهٔ زیربنایی ملودیک مبتنی نباشد، شامل نمی شود (مسعودیه، ۱۳۶۵: ۱۱۳).

نمونهٔ آماری شرکتکننده در پروژه

در مطالعهٔ حاضر، دیدگاههای ۱۵۵ نفر بررسی شده است. از این میان، ۵۴ نفر از پرسششوندگان جزو نوازندگان مطرح دههٔ ۶۰ تا ۹۰ موسیقی کلاسیک ایران در زمینهٔ بداههپردازی (نوازندگی و خوانندگی) و اجرای گروهی بودند. برخی بهدلیل S

اینکه مدرّس سازهای ایرانی در گروه نوازندگی موسیقی ایرانی دانشکده موسیقی بودند و برخی دیگر به واسطهٔ اطلاق عمومی جامعهٔ موسیقی به تبحر ایشان در بداهه نوازی، مطالعه شدند. ۱۰۱ نفر از پرسششوندگان شامل ۵۹ نفر از دانشجویان دانشکده موسیقی و ۴۲ نفر از هنرجویان کلاسهای آزادِ نمونه آماری اول هستند. میانگین سنی پرسششوندگان نمونهٔ آماری دوم، ۲۲ و میانگین سنوات فراگیری آنان نزد معلم خود ۵/۵ سال بوده است.

پرسشنامه: به مخاطبان نمونهٔ آماری یک و دو، پرسشنامهٔ

ویژهای داده شده که در ابتدای آن اطلاعات فردی نظیر سن،

جنس، گرایش ساز ایرانی، سنوات فعالیت موسیقی، نوع و

مواد مورداستفاده

میزان تحصیلات و درادامه، سؤالات تخصصی درباره بازخورد رفتار و کنش اجتماعی معلم موسیقی بهمنظور رفتارشناسی وی تدوین شده است. در پرسشنامهها برای هر سؤال، چهار گزینه انتخاب شده است. برای برخی سؤالات هم، مخاطبان مجاز بودند با رعایت اولویت عددی ۱ تا ۴، دو گزینه را برگزینند. ازآنجاکه در موسیقی ایرانی غالباً بداههنوازیها بهشکل تکنوازی اجرا میشوند، در این تحقیق تکنوازان و بداههنوازان در یک دستهٔ واحد ارزیابی میشوند. همچنین منظور از گروهنوازی، اجرای موسیقی جمعی است که نیازمند تمرین گروهی و هماهنگی و انسجام از پیش صورت پذیرفته است. الف. سؤالات پرسشنامهٔ اول از نمونهٔ آماری مدرسین موسیقی، نوازندگان و خوانندگان بداهه پرداز شناخته شده در عرصه موسیقی کلاسیک ایران، پرسیده شده است. در طراحی سؤالات، ۱۷ سؤال نخست برگرفته از پرسشنامهٔ شخصیت آیزنک و سؤالات ۱۸ تا ۲۱ را نگارنده بهضرورت موضوع تحقیق، اضافه کرده است. درابتدای پرسشنامه، درباره اطلاعات فردی مخاطب و همچنین علاقهٔ شخصی وی به حوزهٔ فعالیت موسیقی در زمینهٔ تکنوازی-بداهه پردازی یا کار جمعی و گروهنوازی سؤال شده است. درادامه سؤالات تخصصی، نگارنده منتخبی از پرسشنامهٔ شخصیت را بهمنظور شناسایی دیدگاه این گروه نسبت به شخصیت درونی و ارزیابی رفتار اجتماعی خود، تا حدی که قابل استناد باشد، تدوین کرده است. با این کار، کاوش در زمینهٔ رفتارشناسی شخصیت و حصول نتیجهٔ صحیح و موردقبول در تحلیل دادههای نهائی میسر گردید.

ب. سؤالات پرسشنامهٔ دوم از نمونهٔ آماریِ دانشجویان و هنر جویان گرایش موسیقی ایرانی بهنحوی تدوین شده که در بخش شناسایی اطلاعات فردی، گزینه: دانشجوی رشتهٔ موسیقی یا کلاس آزاد نیز آورده شده است. همچنین حوزهٔ

فعالیت تکنوازی-بداههنوازی یا کار جمعی و گروهنوازی معلم موسیقی نیز ازمنظر هنرجو، درابتدای پرسشنامه سؤال شده است. سؤالات تخصصی پرسشنامهٔ دو را نگارنده بهشکلی طراحی کرده است که دیدگاه این گروه باتوجهبه شناخت آنان از رفتار اجتماعیِ معلم خود یا نوازندگان شناختهشدهٔ موسیقی، منتج به حصول یافتههای صحیح و مقبول گردیده و مطالعه و مقایسهٔ دادههای نهایی تحقیق را مقدور سازد.

فرایند اجرای پروژه

پرسش نامه گروه اول براساس گزیدهای از پرسش نامهٔ شخصیت \overline{l} یزنک ^۸ که ارتباط منطقی با موضوع تحقیق داشته، طراحی شده است. ۱۷ سؤال عیناً از پرسش نامهٔ آیزنک انتخاب شده است. ۴ سؤال را هم نگارندهٔ به منظور دستیابی دقیق تر به هدف طراحی کرده است. سؤالات پرسش نامهٔ گروه دوم درابتدا مشتمل بر ۵۷ سؤال بوده که در این تحقیق، سؤالات کلیدی و مؤثر در بخش نتیجه گیری گزینش شده است.

درابتدای نظرسنجی متن کوتاهی به منظور توضیحِ چرایی و چگونگی انجام تحقیق به مخاطبان داده شد و آنها اطلاعات فردی خود شامل سن، جنس، گرایش ساز ایرانی و مواردی از پی دست را تکمیل نمودند. درادامهٔ روند اجرای پروژه، نحوهٔ تکمیل پرسشنامه و اهمیت صرفِ دقت لازم در پاسخ به سؤالات تخصصی برای هر گروه تشریح شده و مخاطبان هر گروه، سؤالات پرسشنامهٔ ویژهٔ خود را تکمیل و ارائه نمودند.

تلخيص دادهها

تجزیه و تحلیل دادههای هر گروه در این تحقیق، آشکار ساخت که رابطهٔ معناداری بین اخلاق فردی و رفتار اجتماعی مجریان موسیقی، اعم از بداهه پردازان یا نوازندگان ار کستر، با انتخاب حوزهٔ گرایش تکنوازی یا کار جمعی موسیقی توسط مجری موسیقی و درنتیجه، نحوهٔ عملکرد و کیفیت اجرای وی در زمینهٔ اجرای انفرادی ٔ یا اجرای جمعی موسیقی 1 وجود دارد. در آمارسنجی از نمونهٔ آماری مجریان موسیقی، در ۱۱ پرسش تفاوت معناداری بین دستهٔ نوازندگان و خوانندگان علاقمند به اجرای انفرادی و بداهه پردازی با دستهٔ علاقمند به فعالیت در گروه و اجرای جمعی موسیقی مشاهده می شود. با مقایسهٔ یافتههای تحقیق و حصول نتیجه نهایی از پرسششوندگان نمونهٔ آماری یک، نقش بارز و شایان توجهی در عاملهای نوع و میزان تحصیلات و گرایش ساز ایرانی دیده نشد. بههمین دلیل، در تلخیص دادههای پروژه این دو عامل حذف گردیدند. اما در بررسی نتایج نمونه آماری یک مشاهده می شود که عامل جنسیت و سن در انتخاب زمینهٔ فعالیت موسیقی، تشابه معناداری دارد.

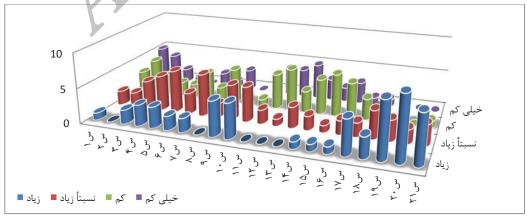
نمونهٔ آماری یک، دیده می شود که از نمونهٔ ۵۴ نفری این گروه، ۴۸ نفر مرد و ۶ نفر زن بودهاند. لذا نسبت مردها به زنها ۸ به ۱ خواهد بود. باتوجهبه این نکته، ۶۴/۵ % پرسششوندگان مرد گزینهٔ تکنوازی- بداههنوازی را زمینهٔ دلخواه خود معرفی و ۳۵/۵ % آنها گروهنوازی را انتخاب نمودهاند. همچنین ۶۶ % پرسششوندگان زن، گروهنوازی و ۳۴ % آنها، تکنوازی و بداههنوازی را زمینهٔ دلخواه خود معرفی نمودهاند. بهعلاوه، با درنظر گرفتن نسبت عددی عامل سن در نمونهٔ آماری یک مشاهده میشود که ۷۸ % افرادی که سن بالای ۴۵ سال داشتهاند، تکنوازی و بداههنوازی را انتخاب کرده و تنها ۲۲ % از افراد بالای ۴۵ سال، گروهنوازی را اولویت مورددلخواه خود می دانند. برعکس، ۶۹ % افراد کمتر از ۴۵ سال، گروه نوازی را اولویت مورددلخواه خود معرفی کرده و تنها ۳۱ % افراد کمتر از ۴۵ سال، زمینهٔ موسیقی موردعلاقهٔ خود را تکنوازی و بداههنوازی میدانند. باتوجهبه نتایج بهدست آمده، چنین بهنظر می رسد که عامل سن و جنسیت نوازندگان موسیقی متغیر ثانویه بوده و در گزینش زمینهٔ موردعلاقهٔ نوازندگان و مدرسین موسیقی بی تأثیر نیست. بااین همه، بدیهی است تأیید و تأکید این موضوع، به پژوهش اختصاصی درباره رابطهٔ سن و جنس نوازندگان موسیقی با زمینهٔ فعالیت مجریان موسیقی نیاز دارد که در این پژوهش، بدان پرداخته نشده است. لازم به ذكر است، عامل جنسيت نوازندگان صرفاً قابل تعميم در محیط موردمطالعهٔ این پژوهش و شهر تهران بوده و بنابر تقاوت فرهنگی اقوام گوناگون ایرانی و نفوذ فرهنگ موسیقی در مناطق مختلف ایران و نیز نگرش هر جامعهٔ بومی و شهری به فعالیت زنها در عرصهٔ موسیقی، نتایج این عامل را نمی توان به تمامی فرهنگهای ایرانی تعمیم داد. همچنین، دلایل تمایل بارز زنها به فعالیتهای گروهنوازی در مقایسه با فعالیت در

به طوری که با در نظر گرفتن نسبت عددی عامل جنسیت در

زمینهٔ تکنوازی میبایست در پژوهش مستقلی و در ارتباط با بستر اجتماعی و شانس حضور یکسان با مردها مطالعه شود. درخصوص پرسش شوندگان نمونهٔ آماری دو، باتوجهبه نتایج بهدست آمده از این گروه و مقایسهٔ یافته ها، نقش بارز و شایان توجهی در عامل های سن، جنسیت، نوع و میزان تحصیلات و گرایش ساز ایرانی دیده نشده است. به همین دلیل، عامل های ذکرشده در تلخیص داده های نهایی از پاسخ دانشجویان و هنرجویان موسیقی حذف گردیدند.

پاسخهای ارائهشده برای پرسشنامهٔ یک

نتایج به دست آمده از پرسش نامهٔ یک که نوازندگان و معلمین موسیقی آن را تکمیل کردهاند (دستهٔ ۱/۵)،۱۰ بنابر انتخاب زمینهٔ فعالیت نوازنده در حوزهٔ تکنوازی – بداههنوازی یا گروهنوازی، به دو دسته تفکیک شده و پاسخهای هر سؤال پرسشنامه در دستهٔ تفکیکشدهٔ مذکور ارزیابی و مقایسه گردید. نمونهٔ آماری یک، شامل ۵۴ نفر است که ۱۱ نفر باتوجهبه سابقهٔ فعالیت خود در زمینهٔ اجرای موسیقی ایرانی، خود را تکنواز و بداههنواز و ۴۳ نفر خود را نوازندهٔ اجرای گروهی و ارکسترال موسیقی میدانند. نتایج اخذشده از دستهٔ اول (۱/S) که شامل نوازندگان موسیقی است و تمایل به فعالیت در زمینهٔ تکنوازی-بداههنوازی داشتهاند (تصویر ۱)، نشان از آن دارد که تکنوازان و بداههنوازان موسیقی در پاسخ به سؤالات ۲۰،۲،۲،۱۸،۱۹،۲۰،۱۳،۱۴،۱۶،۱۷،۱۸،۱۹،۲۰،۲ به گونهای مشابه عمل کردهاند. پاسخ به یازده سؤال مذکور به گونهایست که تفاوت بارز و معناداری بین انتخاب گزینهٔ بلی و خیر در دستهٔ ۱/S ملاحظه می گردد. اما با مقایسهٔ پاسخهای دریافتی به سؤالات ۱۰۱۲،۸۰۶،۹۰۵ تفاوت معناداری بین پاسخ به گزینههای سه گانهٔ اخذشده از پرسششوندگان این دسته مشاهده نمی شود.

تصویر ۱. نمودار نتایج تحلیل پاسخهای پرسشنامهٔ یک، دستهٔ تکنواز – بداههنواز (۱/S)، (نگارنده)

نتایج پرسشنامههای آن دسته از نوازندگانی که تمایل به فعالیت در زمینهٔ کار جمعی و گروهنوازی داشتهاند (دستهٔ ۱/۵)، مبین آنست که گروهنوازانِ موسیقی در پاسخ به سؤالات ۲،۲ مرسخهای مشابهی را ابراز نمودهاند (تصویر ۲). اما با مطالعهٔ پاسخ سؤالات ۱۰۲،۱۲٬۱۴٬۱۹ دستهٔ گروهنوازان، تفاوت معناداری بین گزینههای سهگانه مشاهده نمی شود.

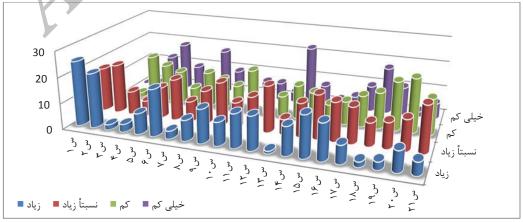
پرسش یک از نمونه آماری نوازندگان و معلمین موسیقی این است که آیا فعالیتهای دستهجمعی را به فعالیتهای انفرادی ترجیح میدهند. تجزیه و تحلیل پاسخهای دادهشده به این پرسش، مشخص می سازد که نوازندگان دستهٔ ۱/S که سابقهٔ فعالیت آنها اغلب در زمینهٔ تکنوازی است، با ۸ پاسخ خیلی کم، ۲ پاسخ کم و ۱ پاسخ زیاد، بر ترجیح خود بر فعالیتهای انفرادی تأکید نمودهاند. همچنین، نوازندگان دستهٔ ۱/۵ که سابقهٔ فعالیت گروهنوازی شاخص تری داشتهاند، با ۲۳ پاسخ زیاد، ۹ پاسخ نسبتاً زیاد، ۶ پاسخ کم و ۵ پاسخ خیلی کم، فعالیت در زمینهٔ اجرای گروهی موسیقی را ارجح میدانند. در پرسش ۲، از مخاطبان پرسش شده که آیا غالب کارهای خود را از روی نقشه و برنامهای از پیش تعیین شده انجام دادهاند. مطالعهٔ یاسخهای مخاطبان بیانگر این است که دستهٔ ۱/۵، با تفاوت بارزی یاسخ خیلی کم و دستهٔ ۱/O با اکثریت قاطع پاسخ زیاد را انتخاب نمودهاند. چنانکه دستهٔ تکنوازان از ۱۱ نفر، ۸ پاسخ خیلی کم و ۲ پاسخ کم و تنها ۱ پاسخ زیاد دادهاند و دستهٔ گروهنوازان برعکس؛ از ۴۳ نفر ۳۵ پاسخ زیاد، ۵ یاسخ نسبتاً زیاد و تنها ۳ یاسخ کم را گزینش کردهاند.

در پاسخ به پرسشهایی که خودباوری و اعتماد به نفس مخاطبان را ارزیابی میکنند، نظیر سؤال ۱۰،۱۱ و ۱۸ نیز تشابه معناداری بین پاسخ مخاطبان دستهٔ ۱/۵ با یکدیگر و تفاوت بارزی بین پاسخهای آنها با دستهٔ ۱/۵ مشاهده میشود.

علاقمندان به تکنوازی با اکثریت قاطع، خود را فردی بااعتماد به نفس بالا، خودباور که از انجام اشتباه هراسی ندارند، معرفی نمودهاند. درخصوص دستهٔ گروهنوازان دیده می شود که اکثریت مخاطبان گزینهٔ تاحدودی را انتخاب نمودهاند و بهنظر میرسد تاحدودی اعتماد به نفس خودباوری خود را تأیید می کنند. اما اعتماد به نفس و خود باوری آنها با دستهٔ ۱/S برابر نیست. در سؤال ۵ از مخاطبان پرسیده شده آیا سیر در دنیای تخیلی را دوست دارند. باتوجهبه نتایج بهدستآمده، دیده می شود که بین پاسخ کلیهٔ مخاطبان گروه یک تفاوت چندانی مشاهده نشده و ۵۴ نفر مخاطبان هر دو دسته، با ۳۰ پاسخ خیلی کم، ۱۵ پاسخ کم و تنها ۹ پاسخ نسبتاً زیاد، غالباً خود را فردی واقع گرا می دانند و سیر در دنیای واقعی را به دنیای تخیلی ترجیح می دهند. اما در نتایج به دست آمده از سؤال ۶ که مربوط به سنجش درون گرایی مخاطبان است، دستهٔ تکنواز -بداههنواز با ۸ پاسخ زیاد از ۱۱ نفر و دستهٔ گروهنواز با ۳۴ پاسخ کم از ۴۳ نفر، بیانگر این موضوع هستند که اکثریت دستهٔ تكنوازان خود را درون گراتر از دستهٔ گروهنوازان میشمارند.

پاسخهای ارائه شده برای پرسشنامهٔ دو

نتایج حاصل از پرسشنامهٔ دو که ۱۰۱ نفر از دانشجویان و هنر جویان کلاسهای آزاد موسیقی آن را تکمیل کردهاند، بنابر دیدگاه پرسششوندگان این نمونهٔ آماری نسبت به گزینش زمینهٔ فعالیت معلمین و نوازندگان موسیقی در حوزهٔ تکنوازی – بداههنوازی یا گروهنوازی نیز به دو دستهٔ مجزا طبقهبندی و پاسخهای هر سؤالِ پرسشنامهٔ دو در دستهٔ مجزای مذکور ارزیابی و مقایسه شده است. ۱۸ نفر از مخاطبان پرسشنامهٔ دو، معلم یا اجراکنندهٔ موسیقی موردنظر خود را تکنواز و بداههنواز و ۸۳ نفر زمینهٔ فعالیت معلم خود را گروهنوازی موسیقی معرفی نمودهاند. نتایج حاصل از دستهٔ گروهنوازی موسیقی معرفی نمودهاند. نتایج حاصل از دستهٔ

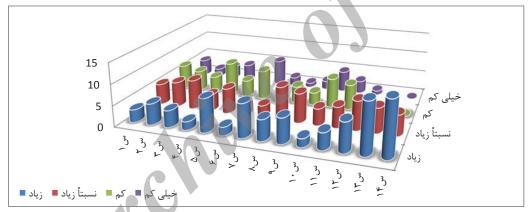
تصویر ۲. نمودار نتایج تحلیل پاسخهای پرسش نامهٔ یک، دستهٔ گروه نوازان (1/O)، (نگارنده)

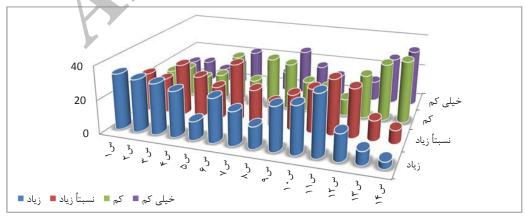
اول نمونهٔ آماری دانشجویان و هنرجویان موسیقی که معتقد بودهاند زمینهٔ فعالیت موثر معلم آنها تکنوازی - بداههنوازیست (۲/۶)، حاکی از آن است که دستهٔ ۲/۶ پاسخهای مشابهی از سؤالات ۲/۴،۵۰۶٬۷٬۱۰٬۱۲٬۱۳٬۱۴ دریافت نمودهاند (تصویر ۳). پاسخ به ۹ سؤال مذکور بهشکلی است که تفاوت بارز و معناداری بین انتخاب گزینهٔ بلی و خیر مشاهده میشود. اما با مقایسهٔ پاسخ سؤالات ۲٬۳٬۸٬۹٬۱۱ تفاوت شایان توجه و معناداری بین پاسخ به گزینههای سه گانهٔ اخذشده دیده نمیشود.

درمقابل، نتایج نمونهٔ آماری دانشجویان و هنرجویان موسیقی که معتقدند زمینهٔ فعالیت مؤثر معلم آنها غالباً اجرای جمعی و گروهنوازی است (۲/۵)، دستهٔ ۲/۵ از سؤالات ۱٬۲٬۳٬۴٬۶٬۸٬۱۰٬۱۱ پاسخهای مشابهی به گزینههای بلی و خیر دریافت نمودهاند (تصویر ۴). اما در پاسخ به سؤالات ۵٬۷٬۹٬۱۳ تفاوت معناداری بین پاسخ به گزینههای موجود ملاحظه نمی شود. در پرسشهای ۱ و ۲ از مخاطبان

نمونهٔ آماری دوم درخصوص پوشش ظاهر، آداب گفتاری و ادبیات معلم و استاد مدنظر او پرسیده شده است. با مطالعه و مقایسهٔ پاسخهای ۱۰۱ نفر پرسششونده، مشاهده می شود که دستهٔ گروهنوازان با با ۷۸ % پاسخ بلی، ۱۵ % پاسخ تاحدودی و تنها ۷ % پاسخ خیر، انتخاب پوشش ظاهر، تناسب پوشش با معیار و انتخاب اجتماع و ادبیات گفتاری دستهٔ گروهنوازان را مناسبتر از دستهٔ تکنواز – بداههنواز می دانند. همچنین دانشجویان با گزینش ۸۱ % پاسخ بلی معتقدند گروهنوازان، اغلب کارهای خود را با برنامهریزی معتقدند گروهنوازان، اغلب کارهای خود را با برنامهریزی تکنواز – بداههنواز با ۸۲ % پاسخ بلی نفس، خودباور، درون گرا و سختگیر بوده و از انتقاد تاحدودی ناراحت می شوند. لیکن دستهٔ گروهنوازان با ۷۱ % پاسخ بلی، افرادی انتقاد پاسخ بلی، افرادی انتقاد پاسخ بلی، بنوس و خودباور، کمتری دارند.

تصویر ۳. نمودار نتایج تحلیل پاسخهای پرسشنامهٔ دو، دستهٔ تکنواز – بداههنواز (۲/S)، (نگارنده)

تصویر ۴. نمودار نتایج تحلیل پاسخهای پرسشنامهٔ دو، دستهٔ گروهنواز (۲/۵)، (نگارنده)

نتيجهگيري

بررسی دادههای این تحقیق مشخص ساخت که تکنوازی و بداههنوازی در موسیقی رسمی ایران، علاوهبر طی روند آموزش تکنیک، ۲ صداگیری بهینه از ساز موردنظر، ۲۰ بیان موسیقایی عبارات و جملات ۲ و همچنین رعایت سبک و شیوهٔ خاص نوازندگی^{۱۵} در هرکدام از سازهای رایج موسیقی رسمی ایران و مکاتب آوازی موسیقی، نیازمند تواناییهای ذاتی و فطری نوازنده و خواننده بوده و نیز متأثر از شخصیت درونی و بیرونی اوست. بهنظر میرسد در روند آموزش بداههنوازی در موسیقی رسمی ایران، میبایست در گزینش هنرجو از بین سایر هنرجویان، قابلیتهای ذهنی و خصوصیات باطنی وی مدنظر قرار گرفته و معلم افزونبر آموزش اصول و قواعد نوازندگی، به پرورش توانمندیهای ذهنی و تقویت عناصر شخصیتی نوازنده نظیر اعتماد به نفس، خودباوری، ریسکیذیری، ترسنداشتن از بروز اشتباه و نظایر آنها اهتمام ورزد. یافتههای تحقیق مبین آنست که تکنوازان و بداههنوازان غالباً از اعتماد به نفس و خودباوری بیشتری نسبت به سایر نوازندگان برخوردار بوده و با اتکا به نفس خود، انتخاب پوشش ظاهر و ادبیات گفتاری خود را بر انتخاب اجتماع ترجیح میدهند. بداههنوازان غالباً قدرت, یسک یذیری بیشتری داشته و پس از بروز اشتباه احتمالی کمتر به سرزنش خود پرداخته و سعی در پرهیز از اشتباهات بعدی دارند. غالب بداههنوازان از طبع شعر و خلاقیت در حوزهٔ ادبیات نیز برخوردارند. این گروه از نوازندگان و خوانندگان، آموزش شفاهی ردیف دستگاهی موسیقی ایران را به آموزش مکتوباتی آن ارجح دانسته و تسلط و حفظ جزء به جزء ردیف سازی و آوازی موسیقی ایرانی را ضرورت انکارناپذیر نوازندگی در موسیقی کلاسیک ایرانی میدانند. آن دسته از نوازندگانی که توانایی بداههنوازی در بستر ردیف دستگاهی موسیقی ایرانی را دارند، حفظ ردیف آوازی موسیقی دستگاهی ایرانی را از ملزومات قطعی تکنوازی و بداههنوازی میدانند. چراکه معتقدند موسیقی ایرانی وابسته به شعر و موسیقی آوازی بوده و همچنین حفظ الگوهای ملودیک ردیف آوازی٬۲ و تسلط بر اجرای آنها، بداههپردازی و خلق نمونههای ملودیک متنوع و مبتنیبر ساختار الگوهای ردیف٬۲ را فراهم می کند (مسعودیه، ۱۳۶۵: ۵۶ و ۶۶).

یافتههای پژوهش حاضر همچنین مبین آنست که گروهنوازان موسیقی غالباً فعالیتهای جمعی را ترجیح داده و در جمع احساس خشنودی و رضایت خاطر بیشتری نسبت به تکنوازان داشته و از تنهایی پرهیز می کنند. همچنین از اولویت بیشتری درزمینه وقتشناسی و نظم ظاهری در مقایسه با سایر نوازندگان برخوردارند. گروهنوازان آموزش مکتوباتی و مبتنی بر نُت ۱۸ را به آموزش شفاهی موسیقی ترجیح داده و حفظ جزء به جزء ردیف سازی و آوازی را ضرورت حتمی نوازندگی در حوزهٔ موسیقی رسمی ایران نمیدانند. نتایج حاصل از این تحقیق نشانگر آنست که تمامی هنرجویان قابلیت تکنوازی و بداههنوازی ندارند. همچنین، در روند آموزش اصول و قواعد اجرای موسیقی میبایست هنرجویان مستعد در این زمینه شناسایی شوند سپس، در کنار آموزش موسیقی ارتقای سطح توانمندیهای ذهنی و قدرت خلاقهٔ هنرجو نیز مدنظر قرار گیرد.

اگرچه در موسیقی ایرانی غالب بداههنوازیها بهشکل ساز تنها یا همراه با ساز تنبک اجرا می شود اما به نظر می رسد یافتههای این تحقیق در خصوص نقش مندی خصوصیات باطنی و شخصیت اجتماعی تکنوازان موسیقی را می توان به نوازندگان سولیست موسیقی غربی تعمیم داد. بااینهمه، نگارنده نتایج به دست آمده از تحقیق و یافتههای آن را به حوزهٔ موسیقی رسمی ایران محدود نموده است.

پرسشنامه یک

77

			پرسس دند یات
و میزان تحصیلات:	جنس: نوع	سن:	نام و نام خانوادگی:
است یا اجرای گروهی موسیقی:			گرایش ساز ایرانی:
			۱. آیا فعالیتهای دستهجمعی
د. خیلی کم		ى رە چە كىدىكى مىردى كىر ب. بەنسىت زياد	
ا حیتی ما			۲. آیا غالب کارهای خود را از
د. خ یلی کم		روی مست و بردست.ی ارپیس ب. بهنسبت زیاد	
ن. حيتي حم			۳. در سفر گروهی با خانواده و
	حروه را داشته باسید؛ ج. بهندرت د. تمایلی ندارم		
	ج. به ندرت د. نهایتی ندارم		الف. در همه مواقع ۴. سیر در دنیای تخیلی را دو
د. خیلی کم	ج. کم	ست دارید: ب. بهنسبت زیاد	۱. سیر در دنیای تحییی را دو الف. زیاد
د. حیلی کم	ج. تم		۵. زیاد با خود حرف می زنید؟
6 1	-		
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد
			 پس از انجام کار، معمولاً فکری
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بهنسبت زیاد	الف. زياد
			۷. آیا کاری را می پسندید که
د. خیلی کم	ج. کم		الف. زياد
	لتان و اطرافیان خود، احساس غب -		
د. خ یلی کم	· -	ب. بەنسىت زياد	
			 ۹. در زمینهٔ شغل و ارتباط با ا
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	
			۱۰.از دیدگاه خودتان، به خودب
د. خیلی کم	ج. کم		الف. زياد
	$ V_1$		١١.هنگام بروز اشتباه، غالباً خو
د. خیلی کم	ج. کم		الف. زياد
			۱۲.آیا قضاوت دیگران از اعمال
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	
		وی دیگران مکدر و ناراحت ه	۱۳.هنگام مواجهه با انتقاد از س
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد
	کنید؟	انید دیگران را شاد و سر گرم َ	۱۴.آیا در جمع اطرافیان میتوا
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسبت زياد	الف. زياد
		وقتشناسی میدانید؟	۱۵.آیا خود را شخص منظم و و
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسبت زياد	الف. زياد
		ئارهایتان هراس دارید؟	۱۶. آیا از بروز اشتباه در انجام ک
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسبت زياد	الف. زياد
			۱۷.کدام گزینه را میپسندید؟
•	وشش ظاهر خود را به سليقه و پسندِ خودم انتخاب مي كنم.		
	، می کنم.	، پوشش ظاهر خود را انتخاب	ب. بسته به شرایط محیط _ی
	خاب مي كنم.	یطی پوشش ظاهر خود را انت	ج. غالباً بسته به شرايط مح
	مىكنم.	اسب با پسندِ جامعه انتخاب	د. پوششِ ظاهر خود را متن
			۱۸.طبع شعر دارید؟
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد
	?عيهعر	به آموزش مکتوب ترجیح مے	۱۹.آموزش شفاهی موسیقی را
تقاد چندانی ندارم		ب. بەنسىت	الف. كاملاً
ء ردیف دستگاهی موسیقی ایران ضرور			۲۰. آیا معتقدید بهمنظور نوازندٔ
	ج. کم د. اء		*
	ات تکنوازی و بداههنوازی در مو		
	د. خیلی کم		الف. كاملاً
	, 5-	, , , , , ,	

E

پرسشنامه دو

	گرایش ساز ایرانی:	نوع و میزان تحصیلات:	سن: جنس:
		نام استاد یا معلم موسیقی شما:	سنوات فعاليت موسيقى:
		هنرجوی کلاس آزاد:	دانشجوی رشتهٔ موسیقی:
کدام گروه میدانید؟	یقیِ موردِنظر شما، وی را بیشتر منتسب به	عالیت موسیقی استاد خود یا مجری موسب	باتوجهبه شناخت شما از سابقهٔ ف
	ŕ	گروهنواز:	تکنواز - بداههنواز:

		دروهبوار:	تكنوار – بداههنوار:
	9	سب پوشش ظاهر خود اهمیت میدهد'	۱. تا چه اندازه به زیبایی و تنا
د. خیلی کم	ج. کم		الف. زياد
			۲. او را فردی مبادی آداب می
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	
		ی او در ارتباط با اطرافیان چگونه است؟	
د. عصبانی		،نسبت خوب ج. غالباً	
			۴. فردی شوخ و بذله گوست؟
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد
			 ۵. او را فردی درون گرا می دان
د. خیلی کم	ج. کم		الف. زياد
		قرارهای خود مقید؟	۶. وقتشناس است و به زمان
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد
	9	کلاس، وی را فرد سختگیری میدانید؟	۷. درخصوص رعایت ضوابط
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد
		را پسندیده و نیکو میداند؟	۸. تمامی اعمال و رفتار خود
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد
	ِیس او تأثیر دارد؟	نما در لحظه، در کیفیت نوازندگی و تدر	٩. آرامش یا عصبانیت معلم نا
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد
		انید؟	۱۰.او را فرد انتقادپذیری مید
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد
401		صب است یا او را فردی منطقی و عقل گر	
	د. متعصب	ب. غالباً منطقى ج. غالباً متعصب	الف. منطقی و عقل گرا
		ان کمک میکند؟	۱۲.به پرورش خلاقیت شاگردا
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد
		یف دستگاهی موسیقی ایران دارد؟	۱۳.آیا تأکید بر حفظ دقیق رد
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد
•	يران ارجح ميداند؟	ا درخصوص ردیف دستگاهی موسیقی ا	۱۴.آیا روش آموزش شفاهیِ ر
د. خیلی کم	ج. کم	ب. بەنسىت زياد	الف. زياد

پینوشت

- 1. Monik Brandilly
- 2. Beernaert Lerthart
- 3. Bruno Nettl
- ۴. پژوهش اولیه در قالب پایان نامه کارشناسی گلناز خلیلی بهراهنمایی نگارنده انجام شده است.
- 5. Johan August Strindberg (1849-1912)
- 6. Periodic
 - ۷. در موسیقی رسمی ایران به گونهای از همراهی ساز با آواز خواننده که در آن نوازنده بهشکل تأخیری، ملودی های خوانده از سوی خواننده را (غالباً بهاندازهٔ یک رکن عروضی شعر پس از آواز خواننده) تکرار مینماید، همراه آواز گفته می شود. همچنین به اجرایی که نوازنده پس از اتمام نغمات خوانده شده از سوی خواننده، بهشکل تکرار جزء به جزء (جواب کلاسیک) یا اجرای توأم با تغییراتِ خلاقه (جواب میانه) یا اجرای آزاد و رها در بستر مُدال آواز خوانده شده (جواب آزاد)، به اجرای نغمات آواز می پردازد، جواب آواز می گویند (بالانده، ۱۳۸۵: ۱۶).

74

- 8. Hans Ayzenk
- 9. Solo
- 10. Orchestral

۱۱. دستهٔ نوازندگان تکنواز-بداههنواز در پرسش نامهٔ یک با علامت اختصاری ۱/۶ و دستهٔ نوازندگان گروهنواز با علامت اختصاری ۱/۷ مشخص شدهاند. همچنین دستهٔ نوازندگان تکنواز - بداههنواز در پرسشنامهٔ دو با علامت ۲/۶ و دستهٔ نوازندگان گروهنواز با علامت 7/0 مشخص شدهاند.

- 12. Technical-Mechanical
- 13. Sonores (in French
- 14. Musical Expression of Phrases and Sentences
- 15. Stylistics
- 16. The Model Melodies
- 17. Melody Type
- 18. Notation

- آزادهفر، محمدرضا (۱۳۹۰). تفوق بستر اجتماعی بر مکتب آموزشی، نامه هنر نمایشی و موسیقی. بهار و تابستان،
 - (۱۳۹۱). اقتصاد در موسیقی. تهران: پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات.
 - اتکینسون، هیلگارد ارنست (۱۳۷۵). زمینه روان شناسی. ترجمه محمدتقی براهنی، تهران: رشد.
 - الهي قمشهاي، مهدي (۱۳۷۸). صورت و معني در هنر، فصلنامه فرهنگ. تابستان، (۱۲)، ۱۳ ۱۹.
- بالانده، محمود (۱۳۸۵). بررسی گونههای جواب آواز در موسیقی کلاسیک ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه هنر.
 - براندیلی، منیک (۱۳۸۶). بداههنوازی، **فصلنامه ماهور**. یائیز، (۳۷)، ۹-۱۲.
 - برنارت، لرتات (۱۳۸۶). بداهه پردازی: چهارده تعریف، فصلنامه ماهور. تابستان، (۳۷)، ۲۳– ۲۷.
 - پروین، لارنس ا (۱۳۸۱). **روان شناسی شخصیت**. ترجمه محمدجعفر جوادی و پروین کدیور، تهران: رسا.
- حاجی ملاعلی، علی (۱۳۹۰) از بداهه پردازی تا اجرا، نامه هنرهای نمایشی و موسیقی. بهار و تابستان، (۲)، ۲۱– ۳۸.
- خلیلی، گلناز (۱۳۸۹). تأثیر پذیری هنر بداهه پردازی از شخصیت نوازنده. پایاننامه کارشناسی، تهران: دانشگاه هنر.
 - شاملو، سعید (۱۳۷۵). مکتبها و نظریهها در روان شناسی شخصیت. تهران: رشد.
 - شکلتون، ویویان (۱۳۷۱). **تفاوتهای فردی**. ترجمه یوسف کریمی، تهران: فاطم
 - عناصری، جابر (۱۳۸۰). مردمشناسی روان شناسی هنر. تهران: رشد.
 - کریمی، یوسف (۱۳۷۴). **روان شناسی شخصیت**. تهران: ویرایش.
 - محلوجی، محمد (۱۳۷۴). هنر و هنرمند، **فصلنامه رهیو به هنر**. دفتر اول، پائیز، ۳۳– ۴۸
 - مسعودیه، محمدتقی (۱۳۶۵). مبانی اتنوموز بکولوژی. تهران: سروش.
 - نتل، برونو (۱۳۸۶). بداهه پردازی مفاهیم و سنتها، ترجمه ناتالی چوبینه، **فصلنامه ماهور**. پائیز، (۳۷)، ۱۳–۲۹.
 - هالند، جان ال (۱۳۷۶). **حرفه مناسب شما چیست**؟. ترجمه سیمین حسینیان یزدی، تهران: کمال تربیت.
- Diggles, D. (2004). Improve for Actors. New York: Allworth Press.
- Kenn, A. (2007). How to Improvise a Full-Length Play. New York: Allworth Press.

Received: 2014/4/30 Accepted: 2014/10/11

Improvisation in Persian Music and its Relation with the Social Character of the Improviser

Mahmoud Balandeh*

Abstract

This research investigates the relation of social practices and behavior of the musician or singer with the quality of his improvisation in the field of music. Using analytic method and field study, it explores the views of two groups of interviewees in the form of two separate statistical communities. The first sample consists of outstanding teachers of music in sixties and nineties which deals with the behavior of the musician from his own perspective by using the results of questionnaire (1). The second sample consists of students in the music school and free classes of music which studies the social practices and behavior of musicians from the perspective of students by using questionnaire (2). This study aims to validate the hypothesis that improvisation is an intrinsic art and is highly dependent on personal characteristics of the musician and singer. The analysis and comparison of the answers of the two groups indicates that social practices, the behavior of improviser, the manner of speaking and social assimilation of the improviser all have significant relationship with the quality of the musician or singer improvisation. Moreover, the analysis of findings show that there is a significant difference between personal characteristics of the improvisers and accompanists and, consequently, besides instructing general skills of music, the students should be classed into two groups of soloists and accompanists based on their personal features and intrinsic abilities, and each group should follow a special educational program. The main aim is to recognize the relation of social behavior of the improviser with the ability of real-time creation of music and using it in the process of scientific instruction of music students.

Keywords: improvisation, behavior, social practices, improvised music

^{*} Assistant Professor, School of Music, Art University of Tehran